

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2003

Julkaistu Helsingissä 5 päivänä helmikuuta 2003

N:o 69—79

SISÄLLYS

N:o	Sivu
69 Laki luottolaitostoiminnasta annetun lain muuttamisesta	153
70 Laki sijoituspalveluyrityksistä annetun lain muuttamisesta	162
71 Laki rahoitustarkastuslain 15 b ja 20 §:n muuttamisesta	165
72 Laki osuuskuntalain muuttamisesta	166
73 Laki arvopaperimarkkinalain 4 luvun 5 a §:n muuttamisesta	168
74 Laki ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annetun lain muuttamisesta ..	169
75 Laki luottolaitostoiminnasta annetun lain muuttamisesta	171
76 Laki säästöpankkilain 68 §:n muuttamisesta	174
77 Laki osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain muuttamisesta	175
78 Laki kiinnitysluottopankkilain muuttamisesta	177
79 Laki sijoituspalveluyrityksistä annetun lain 14 ja 48 §:n muuttamisesta	179

N:o 69

Laki

luottolaitostoiminnasta annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 31 päivänä tammikuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan luottolaitostoiminnasta 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun lain (1607/1993) 7 §, 8 §:n 1 momentti, 20 §, 82 §:n 4 momentti ja 99 §, sellaisina kuin niistä ovat 20 § osaksi laeissa 1340/1997 ja 524/1998 sekä 82 §:n 4 momentti ja 99 § laissa 418/1996,
muutetaan 1—3 ja 13 §, 17 §:n 1 momentin 5 kohta, 25 ja 50 §, 65 j §:n 1 momentti, 68 §:n 2 momentti, 81 a ja 98 § sekä 101 §:n 1 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 2 § osaksi laissa 1500/2001, 3 § ja 68 §:n 2 momentti laissa 45/2002, 13 § mainitussa laissa 1500/2001, 17 §:n 1 momentin 5 kohta laissa 949/1996, 50 § osaksi mainitussa laissa 418/1996, 65 j §:n 1 momentti mainitussa laissa 524/1998, 81 a § mainitussa laissa 1340/1997 sekä 98 § osaksi laissa 577/1998 ja mainitussa laissa 1500/2001, sekä
lisätään lakiin uusi 1 a, 2 a—2 e ja 5 c §, 10 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 570/1996 ja mainitussa laissa 524/1998, uusi 5 momentti, lakiin siitä mainitulla lailla 1500/2001 kumotun 14 §:n tilalle uusi 14 §, 17 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on osaksi mainitussa laissa 949/1996, uusi 6 kohta, lakiin uusi 50 a ja 66 a §, 68 §:ään, sellaisena kuin se on mainituissa laeissa 1340/1997 ja 45/2002, uusi 2 momentti, jolloin muutettu 2 momentti siirtyy 3 momentiksi, sekä lakiin uusi 78 d ja 87 a §, seuraavasti:

HE 33/2002
TaVM 25/2002
EV 202/2002

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/28/EY, EYVL N:o L 275, 27.10.2000, s. 37
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/46/EY, EYVL N:o L 275, 27.10.2000, s. 39

1 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan liiketoimintaan (*luottolaitostoiminta*), jossa yleisöltä vastaanotetaan takaisinmaksettavia varoja sekä

1) tarjotaan omaan lukuun luottoja tai muuta rahoitusta; tai

2) harjoitetaan yleistä maksujenvälitystä tai lasketaan liikkeeseen sähköistä rahaa.

Tässä laissa säädetään lisäksi luottolaitosten yksinoikeudesta takaisinmaksettavien varojen hankintaan yleisöltä liiketoiminnassa sekä sitä koskevista poikkeuksista.

Edellä 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuna rahoituksena ei pidetä tavaroiden tai palvelujen myyjän ostajalle myöntämää maksuaikaa eikä rahoitusta yksinomaan sellaisille samaan konserniin kuuluville yrityksille, jotka eivät liiketoimintanaan tarjoa 1 momentissa tarkoitettua rahoitusta. Sellaisen sähköisen rahan liikkeeseenlaskua, jonka ainoastaan sähköisen rahan liikkeeseenlaskija itse hyväksyy maksuksi, ei pidetä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuna sähköisen rahan liikkeeseenlaskuna.

Sähköisellä rahalla tarkoitetaan tässä laissa raha-arvoa, joka on tallennettu sähköiselle tietovälineelle sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalle suoritettua samansuuruista rahamäärää vastaan ja jonka yksi tai useampi yritys on sitoutunut hyväksymään maksuksi.

Mitä tässä laissa säädetään sähköisen rahan liikkeeseenlaskusta, sovelletaan myös, kun vaadittaessa takaisinmaksettavia varoja vastaanotetaan yleisöltä sellaiselle tilille, jolla olevia varoja voidaan käyttää yhden tai useamman yrityksen myymien tavaroiden tai palvelujen maksamiseen ja nostaa käteisenä (*asiakastili*).

Vaadittaessa takaisinmaksettavilla varoilla tarkoitetaan tässä laissa muuten kuin määrääjäksi velaksi otettuja varoja, jotka velkoja voi sopimusehtojen mukaan irtisanoa maksettaviksi heti tai enintään 30 päivän irtisanomisajan kuluttua, sekä määrääjäksi velaksi otettuja varoja, joiden laina-aika on enintään 30 päivää tai jotka velkoja voi irtisanoa ennen eräpäivää myös muissa kuin sopimusehdoissa erikseen mainituissa poikkeuksellisissa tilanteissa.

1 a §

Luottolaitostoiminnan luvanvaraisuus ja sitä koskevat poikkeukset

Luottolaitostoimintaa ei saa harjoittaa ilman tässä laissa tarkoitettua toimilupaa.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, osakeyhtiö tai osuuskunta saa ilman toimilupaa harjoittaa rajoitettua luottolaitostoimintaa. *Rajoitetulla luottolaitostoiminnalla* tarkoitetaan tässä laissa:

1) sellaisen rahoituksen tarjoamista, jonka tarkoituksena on maksuajan myöntäminen ostettaessa osakeyhtiön tai osuuskunnan kanssa samaan 5 c §:ssä tarkoitettuun yritysyryhmään kuuluvan yrityksen myymiä tavaroita tai palveluja;

2) takaisinmaksettavien varojen vastaanottamista yleisöltä sellaisille asiakastileille, joilla olevia varoja voidaan käyttää ainoastaan osakeyhtiön tai osuuskunnan kanssa samaan 5 c §:ssä tarkoitettuun yritysyryhmään kuuluvan yrityksen myymien tavaroiden tai palvelujen maksamiseen ja nostaa käteisenä;

3) sellaisen sähköisen rahan liikkeeseenlaskua, jonka ainoastaan osakeyhtiön tai osuuskunnan kanssa samaan 5 c §:ssä tarkoitettuun yritysyryhmään kuuluva yritys hyväksyy maksuksi.

Osakeyhtiön tai osuuskunnan, joka aikoo harjoittaa rajoitettua luottolaitostoimintaa, on tehtävä siitä ilmoitus Rahoitustarkastukselle ennen toiminnan aloittamista. Rajoitettua luottolaitostoimintaa harjoittavan osakeyhtiön tai osuuskunnan on lisäksi viivytyksettä ilmoitettava Rahoitustarkastukselle toiminnan lakkaamisesta tai merkittävistä muutoksista toiminnan laajuudessa. Rahoitustarkastuksen on kolmen kuukauden kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta tehtävä päätös siitä, onko aiottu toiminta rajoitettua luottolaitostoimintaa. Rahoitustarkastuksen on viipymättä peruutettava päätös, jos toiminta ei enää ole rajoitettua luottolaitostoimintaa.

Rajoitettua luottolaitostoimintaa harjoittavaan osakeyhtiöön tai osuuskuntaan ei sovelleta tämän lain säännöksiä, lukuun ottamatta 2 a §:ää, 2 c §:n 2 momenttia sekä 87 a, 98 ja 101 §:ää.

Edellä 2 momentin 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua toimintaa harjoittavan osakeyh-

tiön tai osuuskunnan on neljännesvuosittain ilmoitettava Rahoitustarkastukselle liikkeenlaskemansa sähköiseen rahaan ja asiakastileihin perustuvien velkojen yhteenlaskettu määrä. Rahoitustarkastuksella on lisäksi oikeus saada rajoitettua luottolaitostoimintaa harjoittavalta osakeyhtiöltä ja osuuskunnalta muut tämän pykälän soveltamisen kannalta tarpeelliset tiedot.

Rajoitettua luottolaitostoimintaa harjoittavaan osakeyhtiöön tai osuuskuntaan ei sovelleta, mitä muussa laissa säädetään luottolaitoksesta. Siihen sovelletaan kuitenkin rahanpesun estämisestä ja selvittämisestä annettua lakia (68/1998).

2 §

Luottolaitos

Luottolaitos on yritys, jolla on toimilupa luottolaitostoimintaan. Luottolaitos voi olla talletuspankki, luottoyhteisö tai maksuliikkeyhteisö.

2 a §

Luottolaitoksen yksinoikeus takaisinmaksettavien varojen vastaanottamiseen yleisöltä ja sitä koskevat poikkeukset

Muu kuin luottolaitos ei saa harjoittaa liiketoimintaa, jossa yleisöltä vastaanotetaan takaisinmaksettavia varoja muulla tavoin kuin laskemalla liikkeeseen arvopaperimarkkinalaissa (495/1989) tarkoitettuja arvopapereita, jollei tässä pykälässä toisin säädetä. Mitä tässä pykälässä säädetään, ei kuitenkaan rajoita Suomen Pankin oikeutta ottaa vastaan takaisinmaksettavia varoja yleisöltä, rahastoyhtiön oikeutta harjoittaa sijoitusrahastolaissa (48/1999) tarkoitettua sijoitusrahastotoimintaa, sijoituspalveluyrityksen oikeutta ottaa vastaan yleisöltä takaisinmaksettavia varoja sijoituspalveluyrityksistä annetun lain (579/1996) mukaisesti eikä vakuutuslaitoksen oikeutta harjoittaa vakuutusyhtiölaissa (1062/1979) tarkoitettua vakuutusliikettä. Mitä tässä pykälässä säädetään, ei myöskään rajoita sellaisten maksuvälineiden myyntiä, jotka eivät ole sähköistä rahaa.

Osakeyhtiö tai osuuskunta saa 1 momentin estämättä vastaanottaa yleisöltä vaadittaessa takaisinmaksettavia varoja sellaiselle asiakastilille, jolla olevia varoja voidaan käyttää ainoastaan osakeyhtiön tai osuuskunnan itsensä myymien tavaroiden tai palvelujen maksamiseen ja nostaa käteisenä, sekä laskea liikkeeseen sellaista sähköistä rahaa, jonka ainoastaan osakeyhtiö tai osuuskunta itse hyväksyy maksuksi. Rajoitettua luottolaitostoimintaa harjoittava osakeyhtiö ja osuuskunta saa lisäksi vastaanottaa yleisöltä vaadittaessa takaisinmaksettavia varoja 1 a §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettulle asiakastilille ja laskea liikkeeseen mainitun momentin 3 kohdassa tarkoitettua sähköistä rahaa.

Edellä 2 momentissa tarkoitettu osakeyhtiö tai osuuskunta taikka, jos osakeyhtiö tai osuuskunta kuuluu 5 c §:ssä tarkoitettuun yritysryhmään, kaikki samaan yritysryhmään kuuluvat osakeyhtiöt ja osuuskunnat yhdessä saavat vastaanottaa asiakastilille samalta asiakkaalta enintään määrän, joka vastaa 3 000 euroa. Edellä 2 momentissa tarkoitettu osakeyhtiö tai osuuskunta saa tallentaa samalle sähköiselle tietovälineelle sähköistä rahaa enintään määrän, joka vastaa 150 euroa.

Osakeyhtiö ja osuuskunta saa 1 momentin estämättä tarjota yleisölle muita kuin vaadittaessa takaisinmaksettavia velkasitoumuksia. Jos tällaisia velkasitoumuksia tarjotaan yleisölle muulla tavoin kuin laskemalla yleiseen liikkeeseen arvopaperimarkkinalaissa tarkoitettuja arvopapereita, osakeyhtiön tai osuuskunnan on laadittava ja julkistettava osavuositarkastus, vuosikatsaus, tilinpäätös ja tilinpäätöstiedote noudattaen soveltuvin osin, mitä arvopaperimarkkinalain 2 luvun 5, 5 a, 6 ja 6 a §:ssä säädetään. Poikkeamiseen tässä pykälässä säädetystä tiedonantovelvollisuudesta sovelletaan, mitä arvopaperimarkkinalain 2 luvun 11 §:ssä säädetään.

2 b §

Talletuspankki

Talletuspankki on luottolaitos, joka voi vastaanottaa yleisöltä talletuksia ja muita takaisinmaksettavia varoja sekä harjoittaa 1 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua

toimintaa. Talletuspankki saa harjoittaa tämän pykälän 2 momentissa tarkoitettua liiketoimintaa ja siihen liittyvää toimintaa.

Talletuspankin liiketoimintaa on:

- 1) talletusten ja muiden takaisinmaksettavien varojen hankkiminen yleisöltä;
- 2) muu varainhankinta;
- 3) luotonanto ja rahoitustoiminta sekä muu rahoituksen järjestäminen;
- 4) rahoitusleasing;
- 5) yleinen maksujenvälitys ja muu maksuliike;
- 6) sähköisen rahan liikkeeseenlasku, siihen liittyvä tietojenkäsittely ja tietojen tallentaminen sähköiselle tietovälineelle muun yrityksen lukuun;
- 7) maksujen periminen;
- 8) valuutanvaihto;
- 9) notariaattitoiminta;
- 10) arvopaperikauppa ja muu arvopaperitoiminta;
- 11) takaustoiminta;
- 12) luottotietotoiminta;
- 13) asuntosäästötoimintaan liittyvä asunto-osakkeiden ja -osuuksien sekä omakotikiinteistöjen välitys;
- 14) muu 1—13 kohdassa tarkoitettuun toimintaan verrattava toiminta.

Talletuspankki saa lisäksi hoitaa postipalveluja postitoimiluvan haltijan kanssa tekemänsä sopimuksen mukaisesti sekä tarjota talletuspankin kanssa samaan konserniin tai konsolidointiryhmään kuuluvalla yritykselle sen hallintoon liittyviä palveluja.

Talletuspankki voi olla osakeyhtiö, osuuskunta tai säästöpankki.

Talletuspankin on kuuluttava 6 a luvussa tarkoitettuun talletussuojarahastoon.

2 c §

Talletus

Talletuksella tarkoitetaan tässä laissa sellaisia takaisinmaksettavia rahavaroja, jotka on kokonaan tai osittain korvattava 65 j §:n mukaisesti talletussuojarahastosta.

Ainoastaan 1 momentissa tarkoitetuista rahavaroista saadaan markkinoinnissa käyttää sanaa "talletus" joko sellaisenaan tai yhdysosana. Markkinoinnissa, joka koskee muiden takaisinmaksettavien varojen hankkimista

yleisöltä, ei saa muutenkaan menetellä tavalla, joka voi vaikeuttaa talletusten erottumista muista takaisinmaksettavista varoista.

Talletuksia saadaan vastaanottaa ainoastaan tileille, joiden yleiset ehdot Rahoitustarkastus on hyväksynyt.

2 d §

Luottoyhteisö

Luottoyhteisö on luottolaitos, joka voi vastaanottaa yleisöltä muita takaisinmaksettavia varoja kuin talletuksia sekä harjoittaa 1 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua toimintaa.

Luottoyhteisö saa harjoittaa muuta 2 b §:n 2 momentissa tarkoitettua liiketoimintaa ja siihen liittyvää toimintaa kuin talletusten hankkimista yleisöltä. Luottoyhteisö ei saa myöskään vastaanottaa yleisöltä muita vaadittaessa takaisinmaksettavia varoja muuten kuin yleisen maksujenvälityksen ja sähköisen rahan liikkeeseenlaskun yhteydessä. Luottoyhteisö voi harjoittaa kiinnitysluottopankkitoimintaa niin kuin kiinnitysluottopankkilaisa (1240/1999) säädetään.

Luottoyhteisö voi olla osakeyhtiö, osuuskunta tai hypoteekkiyhdistyksistä annetussa laissa (936/1978) tarkoitettu hypoteekkiyhdistys.

Luottoyhteisön yleistä maksujenvälitystä varten tilille vastaanotamiin vaadittaessa takaisinmaksettaviin varoihin sovelletaan, mitä 51—54 §:ssä säädetään talletuksesta.

2 e §

Maksuliikeyhteisö

Maksuliikeyhteisö on luottolaitos, joka voi harjoittaa 1 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua toimintaa.

Maksuliikeyhteisö saa harjoittaa muuta 2 b §:n 2 momentin 1, 2, 5, 6 ja 8 kohdassa tarkoitettua ja siihen liittyvää liiketoimintaa kuin talletusten hankkimista yleisöltä. Maksuliikeyhteisö ei saa myöskään vastaanottaa yleisöltä muita vaadittaessa takaisinmaksettavia varoja muuten kuin yleisen maksujenvälityksen ja sähköisen rahan liikkeeseenlaskun yhteydessä. Maksuliikeyhteisö ei saa myöntää luottoa.

Maksuliikeyhteisö voi olla osakeyhtiö tai osuuskunta.

Maksuliikeyhteisö ei saa omistaa osakkeita eikä osuuksia muussa yhteisössä kuin 3 a §:ssä tarkoitetussa palveluyrityksessä. Maksuliikeyhteisö ei saa tehdä muita johdannaissopimuksia kuin sellaisia korko- ja valuuttasidonnaisia vakioituja johdannaissopimuksia, jotka ovat päivittäisen vakuusvaatimuksen piirissä ja joiden tarkoituksena on kattaa maksuliikeyhteisön varoihin ja velkoihin liittyvät riskit.

Maksuliikeyhteisön yleistä maksujenvälitystä varten tilille vastaanottamiin vaadittaessa takaisinmaksettaviin varoihin sovelletaan, mitä 51—54 §:ssä säädetään talletuksesta.

3 §

Rahoituslaitos

Rahoituslaitoksella tarkoitetaan tässä laissa muuta sellaista yhteisöä kuin luottolaitosta, joka pääasiallisena toimintanaan tarjoaa 2 b §:n 2 momentin 3—11 kohdassa tarkoitettuja palveluja tai hankkii omistusosuuksia. Rahoituslaitoksena ei pidetä vakuutusyhtiölaissa tarkoitettua vakuutusomistusyhteisöä eikä rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetussa laissa (44/2002) tarkoitettua ryhmittymän omistusyhteisöä.

5 c §

Yritysryhmä

Yritysryhmällä tarkoitetaan tässä laissa:

- 1) kirjanpitolaissa tarkoitettua konsernia;
- 2) ryhmää, joka muodostuu keskusyhteisöstä, keskusyhteisön kanssa samaan konserniin kuuluvista yrityksistä sekä sellaisista yrityksistä, joilla on keskusyhteisöön tai sen kanssa samaan konserniin kuuluvaan yritykseen läheinen ja pysyvä liiketaloudellinen yhteys;

3) yrityksiä, jotka toimivat samassa rakennuksessa tai samalla tontilla tai siihen rinnastuvalla selkeästi rajatulla alueella.

10 §

Toimilupa

— — — — —
Toimilupa voidaan antaa talletuspankin, luottoyhteisön tai maksuliikeyhteisön toimintaan.

13 §

Vähimmäispääoma

Talletuspankin ja luottoyhteisön osakepääoman, osuuspääoman tai peruspääoman on oltava vähintään viisi miljoonaa euroa. Maksuliikeyhteisön osake- tai osuuspääoman on oltava vähintään yksi miljoona euroa. Pääoman on oltava kokonaan merkitty toimilupaa myönnettäessä.

14 §

Talletuspankin ja luottoyhteisön yhtiöjärjestyksen ja sääntöjen sisältö

Talletuspankin ja luottoyhteisön yhtiöjärjestyksessä tai säännöissä on mainittava, tarjoaako talletuspankki tai luottoyhteisö sijoituspalveluyrityksistä annetun lain 3 §:n mukaisia sijoituspalveluja sekä mainitun lain 16 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettua säilytys- ja hoitopalvelua vai ei.

17 §

Rahoitustarkastukselle toimitettavat tiedot

Luottolaitos ei saa aloittaa toimintaansa ennen kuin se on saanut toimiluvan ja toimittanut rahoitustarkastukselle:

— — — — —
5) selvityksen luottolaitoksen ja muun oikeushenkilön tai luonnollisen henkilön välisistä 4 a §:ssä tarkoitetuista merkittävistä sidonnaisuuksista;

6) selvityksen siitä, missä laajuudessa luottolaitos aikoo tarjota palveluja asiamiehen välityksellä tai antaa riskienhallintaan ja sisäiseen valvontaan liittyviä tehtäviä toisen yrityksen hoidettavaksi.
— — — — —

25 §

Toimipaikka ja asiamiehen käyttäminen

Luottolaitoksella on oltava toimintaansa varten vähintään yksi kiinteä toimipaikka. Se voi harjoittaa toimintaansa lisäksi sivukonttoreissa ja muissa toimipaikoissa. Luottolaitos voi harjoittaa liiketoimintaa myös asiamiehen välityksellä, jos asiamiehen käyttäminen ei haittaa luottolaitoksen riskien hallintaa ja sisäistä valvontaa eikä luottolaitoksen liiketoiminnan muuta hoitamista.

Luottolaitoksen on antaessaan liiketoimintaansa asiamiehen hoidettavaksi huolehdittava siitä, että luottolaitos saa asiamieheltä jatkuvasti luottolaitoksen viranomaisvalvonnan, riskien hallinnan ja sisäisen valvonnan edellyttämät tarpeelliset tiedot sekä että luottolaitos voi luovuttaa nämä tiedot edelleen Rahoitustarkastukselle sekä lisäksi säästöpankkitarkastukselle, jos luottolaitos on säästöpankkitarkastuksen valvonnassa.

Luottolaitoksen, joka aikoo harjoittaa liiketoimintaa muun kuin luottolaitoksen kanssa samaan konsolidointiryhmään tai osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa (1504/2001) tarkoitettuun yhteenliittymään kuuluvan asiamiehen välityksellä, on ilmoitettava siitä Rahoitustarkastukselle ennen toiminnan antamista asiamiehen hoidettavaksi. Ilmoitusta ei tarvita, jos liiketoimintaa harjoitetaan asiamiehen välityksellä vain vähäisessä määrin. Luottolaitoksen ja asiamiehen välisessä sopimussuhteessa tapahtuvista merkittävistä muutoksista on ilmoitettava Rahoitustarkastukselle. Rahoitustarkastus antaa tarkemmat määräykset ilmoituksen sisällöstä sekä siitä, milloin asiamiehen välityksellä harjoitettavaa liiketoimintaa voidaan pitää vähäisenä.

50 §

Talletuspankin toiminimi

Talletuspankin toiminimessä on oltava sana tai yhdysosa ”pankki”, ja siitä on ilmevä pankin yhteisömuoto.

50 a §

Asiakkaan oikeus peruspankkipalveluihin

Talletuspankki saa kieltäytyä tavanomaisen talletustilin avaamisesta ja tilin käyttöön tarkoitetun välineen myöntämisestä taikka maksujenvälitystä koskevan toimeksiannon hoitamisesta Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa laillisesti oleskelevalle luonnolliselle henkilölle vain, jos kieltäytymiselle on painava peruste. Perusteen tulee liittyä asiakkaaseen tai hänen aiempaan käyttäytymiseensä taikka siihen, ettei asiakassuhteelle ilmeisesti ole todellista tarvetta. Kieltäytymisen peruste on ilmoitettava asiakkaalle.

Mitä tässä pykälässä säädetään, ei sovelleta, jos 95 §:stä tai rahanpesun estämisestä ja selvittämisestä annetusta laista johtuu muuta.

65 j §

Korvattavat saamiset

Talletussuojarahaston varoista korvataan talletuspankissa tilillä olevat ja tilille vielä kirjautumattomat maksujenvälityksessä olevat tallettajan samassa talletuspankissa olevat saamiset, kuitenkin enintään 25 000 euron määrään asti. Jos tiliä käytetään sijoituspalveluun siten kuin sijoituspalveluyrityksistä annetun lain 33 §:n 2 momentissa säädetään, korvaus maksetaan kuitenkin mainitussa laissa tarkoitettua korvausrahastosta siten kuin mainitun lain 6 luvussa säädetään.

66 a §

Maksuliikkeyhteisön maksuvalmius

Maksuliikkeyhteisöllä on oltava sijoitettuna seuraaviin sijoituskohteisiin vähintään määrä, joka vastaa maksuliikkeyhteisön sähköisen rahan liikkeeseenlaskua vastaan ja yleistä maksujenvälitystä varten vastaanottamiin varoihin perustuvien velkojen yhteenlaskettua määrää:

- 1) 76 §:n I ryhmässä tarkoitetut erät;
- 2) talletukset 76 §:n II ryhmän 1 kohdassa tarkoitetuissa luottolaitoksissa;

3) muut, Rahoitustarkastuksen hyväksymät velkasitoumukset.

Tätä momenttia sovellettaessa omaisuuserät arvostetaan hankintamenon suuruisina tai, jos niiden raportointihetken todennäköinen luovutushinta on sitä alhaisempi, tämän määräisinä.

Maksuliikeyhteisö saa sijoittaa 1 momentissa tarkoitettuja varoja 1 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuihin eriin enintään määrän, joka vastaa maksuliikeyhteisön omien varojen kaksikymmenkertaista määrää.

Jos 1 momentissa tarkoitettujen omaisuuserien määrä laskee alle momentissa tarkoitettua määrää, Rahoitustarkastuksen on asetettava määräaika, jonka kuluessa maksuliikeyhteisön on ryhdyttävä toimenpiteisiin omaisuuserien määrän saattamiseksi momentissa tarkoitettulle tasolle. Rahoitustarkastus voi tällöin tai muutenkin maksuliikeyhteisön hakemuksesta määrääjäksi sallia, että maksuliikeyhteisön 1 momentissa tarkoitettujen velkojen katteena on muita kuin momentissa tarkoitettuja omaisuuseriä. Näitä omaisuuseriä saa kuitenkin olla enintään määrä, joka ei ylitä viittä prosenttia näiden velkojen tai maksuliikeyhteisön omien varojen määrästä, sen mukaan kumpi näistä on pienempi.

Rahoitustarkastus antaa sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden toiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/46/EY täytäntöönpanemiseksi tarvittavat tarkemmat määräykset tämän pykälän soveltamisesta.

68 §

Yleissäännös riskien hallinnasta

Luottolaitoksen riskienhallintaan ja muuhun sisäiseen valvontaan liittyvien tehtävien siirtämiseen sellaisen yrityksen hoidettavaksi, joka ei kuulu luottolaitoksen kanssa samaan konsolidointiryhmään tai osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista pankeista annetussa laissa tarkoitettuun yhteenliittymään, sovelletaan, mitä 25 §:n 2 ja 3 momentissa säädetään.

Rahoitustarkastus antaa tarkemmat määräykset 1 momentissa tarkoitetuille riskien-

hallintajärjestelmille ja muulle sisäiselle valvonnalle sekä luotettavalle hallinnolle asetettavista vaatimuksista samoin kuin 2 momentissa tarkoitettua ilmoituksen tekemisestä ja siitä, milloin 2 momentissa tarkoitettuja toisen yrityksen hoidettaviksi annettuja tehtäviä voidaan pitää niin vähäisinä, että ilmoitus voidaan jättää tekemättä.

78 d §

Maksuliikeyhteisön omien varojen vähimmäismäärä

Maksuliikeyhteisöllä on 76—78 §:stä poiketen oltava omia varoja vähintään määrä, joka vastaa kahta prosenttia maksuliikeyhteisön sähköisen rahan liikkeeseenlaskua vastaan ja yleistä maksujenvälitystä varten vastaanottamien varojen yhteenlasketusta määrästä tai, jos tällaisten velkojen yhteismäärän viimeisen kuuden kuukauden kuukausittainen keskiarvo on tätä suurempi, kahta prosenttia mainitusta keskiarvosta. Jos maksuliikeyhteisön toiminnan aloittamisesta on kulunut vähemmän kuin kuusi kuukautta, edellä mainitun keskiarvon sijasta sovelletaan maksuliikeyhteisön toimintasuunnitelmassaan asettamaa, Rahoitustarkastuksen hyväksymää taivoearvoa.

Maksuliikeyhteisön on sovellettava niihin varoihin, jotka on sijoitettava 66 a §:n 2 momentin mukaisesti, sellaisia rajoituksia, jotka ovat tarpeen maksuliikeyhteisön suojaamiseksi varoihin liittyviltä markkinariskeiltä.

81 a §

Tarkemmat määräykset

Rahoitustarkastus antaa sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävyydestä annetun neuvoston direktiivin, 93/6/ETY, luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY sekä sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden toiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvon-

nasta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/46/EY vaatimusten täytäntöönpanemiseksi tarvittavat tarkemmat määräykset tämän luvun säännösten soveltamisesta.

10 luku

Asiakkaansuoja

87 a §

Sähköisen rahan lunastusvelvollisuus

Muu kuin 1 §:n 2 momentissa tarkoitettu sähköisen rahan liikkeeseenlaskija on velvollinen lunastamaan liikkeeseenlaskemansa sähköisen rahan sen rahallista arvoa vastavasta täydestä määrästä, vähennettynä takaisinlunastuksesta mahdollisesti perittävällä kohtuullisella toimenpidemaksulla. Tästä lunastusvelvollisuudesta voidaan poiketa sopimuksella sellaisissa tapauksissa, joissa lunastettavan sähköisen rahan raha-arvo on enintään kymmenen euroa. Sähköisen rahan liikkeeseenlaskuun sovellettavista sopimusehdoista on käytävä ilmi takaisinlunastuksen ehdot.

98 §

Luottolaitosrikos

Joka

1) ottaa yleisöltä vastaan vaadittaessa takaisinmaksettavia varoja vastoin 2 a, 2 d tai 2 e §:n säännöksiä,

2) harjoittaa 1 §:n 1 momentissa tarkoitettua toimintaa ilman toimilupaa tai vastoin 1 a §:n 3 momentissa tarkoitettua päätöstä,

3) käyttää liiketoiminnassaan vastoin 2 c §:n 2 momentin säännöksiä sanaa "talletus" tai vastoin 8 §:n 2 momentin säännöstä sanaa "pankki",

4) osakeyhtiölain 2 luvun 9 §:ssä, 4 luvun 9 tai 12 c §:ssä, 13 luvun 15 §:ssä, 14 luvun 16 §:ssä tai 14 a luvun 4 §:ssä, osuuskuntalain 12 luvun 4, 5, 10 ja 12 §:ssä sekä säästöpankkilain 12 ja 26 §:ssä tarkoitettussa tapauksessa antaa rekisteriviranomaiselle tai tuomioistuimelle väärän ilmoituksen, vakuutuksen tai todistuksen osakepääoman, kanta-

rahastopääoman, sijoitusosuuspääoman tai velan maksamisesta taikka

5) rikkoo osakeyhtiölaissa, osuuskuntalais- tai säästöpankkilaissa tarkoitettuja säännöksiä riippumattomana asiantuntijana toimivan tilintarkastajan lausunnon laatimisesta, on tuomittava, jollei teko ole vähäinen tai siitä muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *luottolaitosrikoksesta* sakkoon tai vankeuteen enintään kuudeksi kuukaudeksi.

Joka tahallaan tai huolimattomuudesta rikkoo 2 a §:n 4 momentin säännöksiä, on tuomittava, jollei teko ole vähäinen tai siitä muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *velkasitoumusten tarjoamista yleisölle koskevien säännösten rikkomisesta* sakkoon.

Rangaistus väärän todistuksen antamisesta viranomaiselle säädetään rikoslain 16 luvun 8 §:ssä.

101 §

Uhkasakko

Jos luottolaitosten yhteenliittymä ei ole toiminnassaan noudattanut tätä lakia taikka sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä taikka jos 1 a §:n 2 momentissa tarkoitettu osakeyhtiö tai osuuskunta laiminlyö mainitun pykälän 5 momentissa säädetyn ilmoitusvelvollisuuden tai jättää antamatta momentissa tarkoitettut Rahoitustarkastuksen pyytämät tiedot, Rahoitustarkastus voi uhkasakolla velvoittaa sen täyttämään velvollisuutensa.

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä helmikuuta 2003.

Yrityksen, joka lain voimaan tullessa ilman luottolaitostoimilupaa harjoittaa 1 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua toimintaa, on haettava 1 §:ssä tarkoitettu toimilupa, tehtävä 1 a §:n 3 momentissa tarkoitettu ilmoitus taikka lopetettava toimilupaa edellyttävä toimintansa viimeistään vuoden kuluttua lain voimaantulosta. Ennen lain voimaantuloa vastaanotettuihin varoihin ja liikkeeseen laskettuun sähköiseen rahaan sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Mitä 10 §:n 5 momentissa säädetään, ei sovelleta ennen lain voimaantuloa myönnettyyn toimilupaan.

Lain 25 §:n 3 momentissa ja 68 §:n 2 momentissa tarkoitetut tiedot lain voimaantullessa voimassa olleista ulkoistamissopimuksista on ilmoitettava Rahoitustarkastukselle viimeistään kuuden kuukauden kuluttua lain voimaantulosta.

Helsingissä 31 päivänä tammikuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 70

Laki**sijoituspalveluyrityksistä annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 31 päivänä tammikuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sijoituspalveluyrityksistä 26 päivänä heinäkuuta 1996 annetun lain (579/1996) 13 § ja 16 §, 29 §:n 2 momentti, 38 §:n 1 momentti, 39 §:n 1 momentti ja 40 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 13 § osaksi laissa 49/1999, 16 § osaksi laissa 801/2000, 29 §:n 2 momentti laissa 48/2002 sekä 38 §:n 1 momentti, 39 §:n 1 momentti ja 40 §:n 1 momentti laissa 518/1998, sekä

lisätään lakiin uusi 16 b §, 29 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 1347/1997 ja mainitussa laissa 48/2002, uusi 2 momentti, jolloin muutettu 2 momentti siirtyy 3 momentiksi, sekä 40 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 518/1998, uusi 6 momentti, seuraavasti:

13 §

Vähimmäispääoma

Sijoituspalveluyrityksen osakepääoman on oltava vähintään 730 000 euroa, jollei jäljempänä toisin säädetä.

Sellaisen sijoituspalveluyrityksen osakepääoman, joka saa tarjota vain 3 §:n 1 momentin 1, 5 ja 6 kohdassa tarkoitettuja sijoituspalveluja, on oltava vähintään 125 000 euroa. Jos tässä momentissa tarkoitettua toimintaa harjoittava sijoituspalveluyritys harjoittaa myös 16 §:n 2 momentin 5 kohdassa tarkoitettua toimintaa, osakepääoman on kuitenkin oltava vähintään 730 000 euroa.

Sellaisen sijoituspalveluyrityksen osakepääoman, joka harjoittaa 16 §:n 2 momentin 1, 3 tai 4 kohdassa tarkoitettua toimintaa, on oltava vähintään 5 miljoonaa euroa.

Osakepääoman on oltava kokonaan merkitty toimilupaa myönnettäessä.

16 §

Liiketoiminta

Sijoituspalveluyritys saa 3 §:ssä tarkoitettujen sijoituspalvelujen tarjoamisen lisäksi toimiluvassa mainituin edellytyksin:

1) myöntää asiakkaalle sijoituspalveluun liittyviä luottoja ja muuta rahoitusta;

2) tarjota yrityksille pääomarakenteita, liiketoimintastrategiaa ja muita näihin liittyviä kysymyksiä koskevaa neuvontaa sekä yritysten sulautumista ja yritysostoja koskevaa neuvontaa ja niitä koskevia palveluja;

3) tarjota arvopaperien liikkeeseenlaskuun ja emissiointakaamiseen liittyviä palveluja;

4) tarjota sijoituskohteita koskevaa sijoitus- ja rahoitusneuvontaa;

5) tarjota muita kuin 3 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettuja sijoituskohteiden säilytys- ja hoitopalveluja sekä tallelokeropalveluja;

6) tarjota sijoituspalveluun liittyvää valuutapalvelua.

Lisäksi sijoituspalveluyritys saa toimiluvassa mainituin edellytyksin

1) vastaanottaa sijoituspalvelun yhteydessä asiakkaalta takaisinmaksettavia varoja tilille sen estämättä, mitä luottolaitostoinnasta annetussa laissa sekä tämän lain 52 §:ssä säädetään,

2) järjestää sijoituskohteiden julkista kaupankäyntiä siten kuin siitä arvopaperimarkkinalaissa säädetään;

3) toimia tilinhoitajayhteisönä tai tilinhoitajayhteisön asiamiehenä siten kuin siitä arvo-osuusjärjestelmästä annetussa laissa (826/1991) säädetään;

4) toimia selvitysosapuolena siten kuin siitä arvopaperimarkkinalaissa säädetään;

5) hoitaa säilytysyhteisön tehtäviä siten kuin niistä sijoitusrahastolaissa säädetään;

6) tarjota muuta kuin edellä tässä pykälässä tarkoitettua sijoitus- ja rahoitusneuvontaa; sekä

7) harjoittaa muuta tässä pykälässä tarkoitettuun toimintaan läheisesti verrattavaa toimintaa.

Rahoitustarkastus voi antaa tarkempia määräyksiä tässä pykälässä tarkoitettuja palveluja tarjottaessa noudatettavasta menettelystä.

16 b §

Toimipaikka ja asiamiehen käyttäminen

Sijoituspalveluyrityksellä on oltava toimintaansa varten vähintään yksi kiinteä toimipaikka. Se voi harjoittaa toimintaansa lisäksi muissa toimipaikoissa. Sijoituspalveluyritys voi harjoittaa liiketoimintaa myös asiamiehen välityksellä, jos asiamiehen käyttäminen ei haittaa sijoituspalveluyrityksen riskien hallintaa ja sisäistä valvontaa eikä sijoituspalveluyrityksen liiketoiminnan muuta hoitamista.

Sijoituspalveluyrityksen on antaessaan liiketoimintaansa asiamiehen hoidettavaksi huolehdittava siitä, että sijoituspalveluyritys saa asiamieheltä jatkuvasti sijoituspalveluyrityksen viranomaisvalvonnan, riskien hallinnan ja sisäisen valvonnan edellyttämät tarpeelliset tiedot sekä että sijoituspalveluyritys voi luovuttaa nämä tiedot edelleen Rahoitustarkastukselle.

Sijoituspalveluyrityksen, joka aikoo harjoittaa liiketoimintaa muun kuin sijoituspalveluyrityksen kanssa samaan konsolidointiryhmään tai osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa (1504/2001) tarkoitettuun yhteenliittymään kuuluvan asiamiehen välityksellä, on ilmoitettava siitä Rahoitustarkastukselle ennen toiminnan antamista asiamiehen hoidettavaksi. Ilmoitusta ei tarvita, jos liiketoimintaa harjoitetaan asiamiehen välityksellä vain vähäisessä määrin. Sijoituspalveluyrityksen ja asiamiehen välisessä sopimussuhteessa tapahtuvista merkittävistä muutoksista on ilmoitettava Rahoitustarkastukselle. Rahoitustarkastus antaa tarkemmat määräykset ilmoituksen sisällöstä sekä siitä, milloin asiamiehen välityksellä harjoitettavaa liiketoimintaa voidaan pitää vähäisenä.

29 §

Yleissäännös riskien hallinnasta

Sijoituspalveluyrityksen riskienhallintaan ja muuhun sisäiseen valvontaan liittyvien tehtävien siirtämiseen sellaisen yrityksen hoidettavaksi, joka ei kuulu sijoituspalveluyrityksen kanssa samaan konsolidointiryhmään tai osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa tarkoitettuun yhteenliittymään, sovelletaan, mitä 16 b §:n 2 ja 3 momentissa säädetään.

Rahoitustarkastus antaa tarkemmat määräykset 1 momentissa tarkoitetuille riskienhallintajärjestelmille ja muulle sisäiselle valvonnalle sekä luotettavalle hallinnolle asetettavista vaatimuksista samoin kuin 2 momentissa tarkoitettujen ilmoituksen tekemisestä ja siitä, milloin 2 momentissa tarkoitettuja toisen yrityksen hoidettavaksi annettuja tehtäviä voidaan pitää niin vähäisinä, että ilmoitus voidaan jättää tekemättä.

38 §

Suojan piiriin kuuluva sijoittaja

Suojan piiriin kuuluvalla sijoittajalla tarkoitetaan sijoittajaa, jolle on tarjottu sijoituspalvelua tai 16 §:n 1 momentin 5 kohdassa

tarkoitettua säilytys- ja hoitopalvelua tai jolta sijoituspalveluyritys on vastaanottanut mainitun pykälän 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettuja varoja.

39 §

*Korvausrahaston suoritusvelvollisuuden
alkaminen*

Jos sijoituspalveluyritys ei ole suorittanut sijoituspalveluiden tarjoamisen, 16 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitetun säilytys- ja hoitopalvelun tai mainitun pykälän 2 momentin 1 kohdassa tarkoitetun palvelun yhteydessä sijoituspalveluyrityksen hallussa tai hallinnoitavana olevia 38 §:ssä tarkoitetun sijoittajan selviä ja riidattomia saamisiasia lain tai sopimuksen mukaisesti, sijoittaja voi ilmoittaa asiasta Rahoitustarkastukselle.

40 §

Korvattavat saamiset

Korvausrahaston varoista suoritetaan sijoituspalveluyrityksen hallussa tai hallinnoitavana sijoituspalvelun tarjoamisen tai 16 §:n 1

momentin 5 kohdassa tarkoitetun säilytys- ja hoitopalvelun tai 16 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitetun palvelun yhteydessä olevat 38 §:ssä tarkoitettujen sijoittajien saamiset. Samalle sijoittajalle maksettavan korvauksen määrä on yhdeksän kymmenesosaa sijoittajan samalta sijoituspalveluyritykseltä olevan saamisen määrästä, kuitenkin enintään 20 000 euroa.

Tätä pykälää sovellettaessa osuuspankkien yhteenliittymään kuuluvia luottolaitoksia pidetään yhtenä luottolaitoksena.

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä helmikuuta 2003.

Sijoituspalveluyrityksen, joka lain tullessa voimaan harjoittaa asiakasvarojen lainausta, on 12 kuukauden kuluessa lain voimaantulosta haettava 16 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettua oikeutta vastaanottaa asiakkaalta takaisinmaksettavia varoja tilille tai lopetettava asiakasvarojen lainaaminen.

Lain 16 b §:n 3 momentissa ja 29 §:n 2 momentissa tarkoitetut tiedot lain voimaantullessa voimassa olleista ulkoistamissopimuksista on ilmoitettava Rahoitustarkastukselle viimeistään kuuden kuukauden kuluttua tämän lain voimaantulosta.

Helsingissä 31 päivänä tammikuuta 2003

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 71

L a k i**rahoitustarkastuslain 15 b ja 20 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 31 päivänä tammikuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 11 päivänä kesäkuuta 1993 annetun rahoitustarkastuslain (503/1993) 15 b §:n 1 momentti ja 20 §:n 1 momentti, sellaisena kuin ne ovat, 15 b §:n 1 momentti laissa 521/1998 ja 20 §:n 1 momentti laissa 80/1998, seuraavasti:

15 b §*Sijoituspalveluiden tarjoamisen kieltäminen
ja rajoittaminen*

Rahoitustarkastus voi enintään kolmeksi kuukaudeksi kieltää sijoituspalveluyritystä tai luottolaitosta tarjoamasta sijoituspalveluyrityksistä annetussa laissa tarkoitettuja sijoituspalveluja ja mainitun lain 16 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettuja säilytys- ja hoitopalveluja sekä vastaanottamasta mainitun pykälän 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettuja varoja, jos sillä sijoituspalveluyrityksen tai luottolaitoksen taloudellisen tilan perusteella on aihetta epäillä, että sijoituspalveluyritystä tai luottolaitosta ilmeisesti uhkaa maksukyvyttömyys ja että sijoittajien korvausrahasto voi ilmeisesti joutua korvaamaan sijoittajien saamiset.

20 §*Valvontamaksu*

Rahoitustarkastuksen toiminnasta aiheutuvien kustannusten kattamiseksi sen valvon-
 nassa olevien ja luottolaitostoiminnasta an-
 netun lain 1 a §:n 2 momentissa tarkoitettujen
 osakeyhtiöiden ja osuuskuntien sekä julkisen
 kaupankäynnin kohteena olevien arvopape-
 reiden liikkeeseenlaskijoiden on suoritettava
 valvontamaksu.

— — — — —
 —————
 Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä
 helmikuuta 2003.

Helsingissä 31 päivänä tammikuuta 2003

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 72

Laki**osuuskuntalain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 31 päivänä tammikuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 28 päivänä joulukuuta 2001 annetun osuuskuntalain (1488/2001) 21 luku ja 22 luvun 3—5 §, sekä
muutetaan 16 luvun 13 §:n 5 momentti ja 14 §:n 1 momentti seuraavasti:

16 luku

Sulautuminen

13 §

Kuulutus velkojille

Rekisteriviranomaisen on käsiteltävä hakemus viipymättä määräpäivän jälkeen, jos hakemusta ei ole vastustettu, ja muuten viipymättä kuukauden kuluttua määräpäivästä, jos käsittelyä ei ole 14 §:n nojalla lykätty.

14 §

Velkojen vastustus ja hakemuksen käsittely

Rekisteriviranomaisen on lykättävä hakemuksen käsittelyä, jos velkoja on 13 §:n mukaisesti vastustanut hakemusta ja kuukauden kuluessa määräpäivästä velkoja ja osuuskunta yhdessä pyytävät lykkäystä tai osuuskunta osoittaa panneensa vireille kanteen sen vahvistamiseksi, että velkoja on saanut maksun tai turvaavan vakuuden saatavastaan.

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä helmikuuta 2003.

Sen estämättä, mitä luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (1607/1993) säädetään, säästökassatoimintaan sovelletaan 3 momentissa säädetyin rajoituksin kumottavia osuuskuntalain 21 luvun ja 22 luvun 3—5 §:n säännöksiä kymmenen vuoden ajan tämän lain voimaantulosta.

Samalta jäseneltä vastaanotettujen vaadittaessa takaisinmaksettavien jäsensijoitusten yhteismäärä ei 31.12.2007 jälkeen saa ylittää 6 000 euroa. Mitä osuuskuntalain 22 luvun 3 §:n 1 momentissa säädetään, sovelletaan vastaavasti siihen, joka vastaanottaa jäsensijoituksia tämän momentin vastaisesti.

Jos samalta henkilöltä vastaanotettujen vaadittaessa takaisinmaksettavien jäsensijoitusten yhteismäärä ylittää 2 momentissa säädety määräajan päättyessä 3 000 euroa tai 3 momentissa säädety määräajan päättyessä 6 000 euroa, osuuskunnan on talletettava ylimenevä määrä kuuden kuukauden kuluessa määräajan päättymisestä lääninhallitukseen niin kuin rahan, arvo-osuuksien, arvopaperien tai asiakirjain tallettamisesta velan maksuna tai vapautumiseksi muusta suoritusvelvollisuudesta annetussa laissa (281/1931) sääde-

tään. Tämän momentin nojalla talletettuihin varoihin ei sovelleta, mitä mainitun lain 3 ja 7 §:ssä säädetään. Osuuskunnan on ilmoitettava jäsensijoittajille ja jäsensijoituksen haltijoille 2 ja 3 momentissa säädetyn määräajan päättymisestä ja siitä seuraavasta talletusvel-

vollisuudesta viimeistään kolme kuukautta ennen määräajan päättymistä. Ilmoitus on tehtävä jäsensijoittajan tai jäsensijoituksen haltijan osuuskunnalle ilmoittamaan osoitteeseen.

Helsingissä 31 päivänä tammikuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 73

L a k i**arvopaperimarkkinalain 4 luvun 5 a §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 31 päivänä tammikuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 26 päivänä toukokuuta 1989 annetun arvopaperimarkkinalain (495/1989) 4 luvun 5 a §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 321/1998, seuraavasti:

5 a §

Arvopaperinvälittäjän on järjestettävä sen haltuun luovutettujen asiakkaan rahavarojen ja muun omaisuuden (*asiakasvarat*) säilytys, käsittely ja selvitys niin, ettei ole vaaraa niiden sekoittumisesta välittäjän omiin varoihin ja omaisuuteen. Asiakasvarat on säilytettävä luotettavalla tavalla ja asiakkaan rahavarat on sijoitettava tilille talletuspankkiin tai ulkomaisen luottolaitoksen sivukonttoriin, jollei muusta sijoittamisesta ole sovittu. Muun arvopaperinvälittäjän kuin talletuspankin, tal-

letusten vastaanottamiseen oikeutetun ulkomaisen luottolaitoksen sivukonttorin ja sijoituspalveluyrityksistä annetun lain 16 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettujen varojen vastaanottamiseen oikeutetun sijoituspalveluyrityksen, on pidettävä asiakkaan rahavarat kirjanpidossaan erillään välittäjän omista varoista ja omaisuudesta.

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä helmikuuta 2003.

Helsingissä 31 päivänä tammikuuta 2003

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 74

Laki**ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 31 päivänä tammikuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1993 ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annetun lain (1608/1993) 2 §:n 2 kohta, 3 §, 4 §:n 1 momentin johdantokappale ja 2 momentti, 8 §:n 1 momentti, 9 a §:n 1 momentti ja 11 §:n 1 momentti,
 sellaisina kuin niistä ovat 2 §:n 2 kohta sekä 4 §:n 1 momentin johdantokappale ja 2 momentti laissa 571/1996 ja 9 a §:n 1 momentti laissa 1230/1997, seuraavasti:

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

2) *rahoituslaitoksella* muuta sellaista yhteisöä kuin luottolaitosta, joka pääasiallisena toimintanaan tarjoaa luottolaitostoiminnasta annetun lain (1607/1993) 2 b §:n 2 momentin 3—11 kohdassa tarkoitettuja palveluja tai hankkii omistusosuuksia;

3 §

Luottolaitoksen sijoittumisoikeus

Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa toimiluvan saanut luottolaitos voi perustaa sivukonttorin tai muutoin tarjota Suomessa luottolaitostoiminnasta annetun lain 2 b §:ssä tarkoitettuja palveluja, jotka sisältyvät sen toimilupaan.

4 §

Rahoituslaitoksen sijoittumisoikeus

Rahoituslaitos, jonka kotipaikka on Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa, voi

perustaa sivukonttorin tai muutoin tarjota Suomessa luottolaitostoiminnasta annetun lain 2 b §:n 2 momentin 3—11 kohdassa tarkoitettuja palveluja, jos:

Rahoituslaitos, jonka osakkeiden tuottamasta äänivallasta 1 momentin edellytykset täyttävä rahoituslaitos omistaa yksin tai yhdessä vastaavien rahoituslaitosten tai 3 §:ssä tarkoitettujen luottolaitosten kanssa vähintään 90 prosenttia ja jonka osalta myös muut 1 momentin 2—6 kohdassa mainitut edellytykset täyttyvät, voi perustaa sivukonttorin Suomeen tai muutoin tarjota luottolaitostoiminnasta annetun lain 2 b §:n 2 momentin 3—11 kohdassa tarkoitettuja palveluja Suomessa.

8 §

Sijoittumisoikeus

Muu kuin Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa toimiluvan saanut luottolaitos, joka on kotimaassaan riittävän julkisen valvonnan alainen ja jonka harjoittama toiminta ei oleellisesti eroa suomalaiselle luottolaitokselle sallitusta toiminnasta, voi Suomeen perustetusta sivukonttorista tarjota sellaisia luottolaitostoiminnasta annetun lain 2 b §:ssä tarkoitettuja palveluja, jotka sisältyvät sen toimilupaan.

HE 33/2002
 TaVM 25/2002
 EV 202/2002

9 a §

Korvausvelvollisuus

Talletussuojarahaston varoja voidaan käyttää selvitystilaan tai konkurssiin joutuneen 9 §:ssä tarkoitetun ulkomaisen luottolaitoksen osalta vain sen Suomessa olevan ja talletussuojarahaston jäsenenä olevan sivukonttorin yleisölle tarjottavilla tileillä olevien tallettajien sellaisten luottolaitostoiminnasta annetun lain 65 j ja 65 k §:ssä tarkoitettujen saamisten maksamiseen, joiden maksamiseen selvitystilassa olevan luottolaitoksen tai konkurssipesän varat eivät riitä, kuitenkin tallettajaa kohti enintään se osa saamisista, joka ei ylitä 25 000 euron määrää. Saamiset voidaan maksaa jo konkurssin tai selvitystilan aikana. Sen estämättä, mitä edellä tässä momentissa säädetään korvauksen enimmäismäärästä, luot-

tolaitostoiminnasta annetun lain 65 j §:n 3 momentissa tarkoitetut varat korvataan täysimääräisesti. Saamiset maksetaan tallettajille euroina.

11 §

Edustuston avaaminen ja toiminta

Ennen kuin luottolaitos voi avata edustuston Suomessa, sen on ilmoitettava asiasta Rahoitustarkastukselle. Edustusto ei saa harjoittaa luottolaitostoiminnasta annetun lain 2 b §:ssä tarkoitettuja toimia.

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä helmikuuta 2003.

Helsingissä 31 päivänä tammikuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 75

Laki

luottolaitostoiminnasta annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 31 päivänä tammikuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1993 luottolaitostoiminnasta annetun lain (1607/1993) 69 §:n 2 momentti, 73 §:n 1 momentin 4 kohta, 76 §:n II ryhmän 1 a kohta, 78 c §:n 2 ja 4 momentti, 79 a §:n 5 momentti, 81 §:n otsikko ja 94 §:n 3 ja 7 momentti,
 sellaisina kuin niistä ovat 69 §:n 2 momentti laissa 1340/1997 ja 684/2000, 73 §:n 1 momentin 4 kohta, 76 §:n II ryhmän 1 a kohta, 79 a §:n 5 momentti ja 81 §:n otsikko mainitussa laissa 1340/1997, 78 c §:n 2 ja 4 momentti laissa 570/1996, 94 §:n 3 momentti laissa 45/2002 ja 94 §:n 7 momentti laissa 578/1997 ja mainitussa laissa 45/2002, sekä
lisätään 70 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi mainitussa laissa 1340/1997, siitä viimeksi mainitulla lailla kumotun 4—6 momentin tilalle uusi 4—6 momentti, seuraavasti:

69 §

Asiakasriskit ja niiden ilmoittaminen

— — — — —
 Luottolaitoksen asiakasriskejä eivät kuitenkaan ole:

1) sellaiset 75 §:n 1—4 momentissa tarkoitetut erät, jotka on vähennetty luottolaitoksen omista varoista;

2) valuutan ostosta tai myynnistä syntyvät erät, jotka ilmenevät tavanomaisessa selvityksessä 48 tunnin kuluessa maksusta;

3) arvopapereiden ostosta tai myynnistä syntyvät erät, jotka ilmenevät tavanomaisessa selvityksessä viiden pankkipäivän kuluessa maksusta tai arvopaperin luovutuksesta sen mukaan, kumpi näistä toteutetaan aikaisemmin.

— — — — —

70 §

Asiakasriskejä koskevat rajoitukset

— — — — —
 Asiakasriskeihin ei lueta tätä pykälää sovellettaessa:

1) 76 §:n I ryhmään luettavia eriä, jolle niiden lukeminen I ryhmään perustu ainoastaan I ryhmän 6 kohdassa tarkoitettuun takaukseen;

2) 76 §:n II ryhmän 1 ja 2 kohtiin luettavia sellaisia eriä, joiden jäljellä oleva juoksuaika on enintään yksi vuosi, jolle niiden lukeminen II ryhmään perustu ainoastaan II ryhmän 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuun takaukseen; asiakasriskiä laskettaessa saadaan lisäksi jättää huomioon ottamatta 80 prosenttia jokaisesta sellaisesta 76 §:n II ryhmän 1 kohtaan luettavasta erästä, jonka jäljellä oleva juoksuaika on enemmän kuin yksi vuosi, mutta enintään 3 vuotta;

3) saamiset, joiden vakuutena on talletus tai siihen rinnastettava muu arvopaperi lainan antaneessa luottolaitoksessa tai sen emon tai tytäryrityksessä;

4) luottolaitoksen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvaan luotto- ja rahoituslaitokseen tai palveluyritykseen kohdistuvia saamia, sijoituksia ja taseen ulkopuolisia sitoumuksia;

5) alle vuoden pituisia sitovia luottolupauksia ja niihin rinnastettavia sitoumuksia, jotka voidaan irtisanoa ehdoitta;

6) kiinnitysluottopankkilaisissa (1240/1999) tarkoitettuja julkisyhteisö- ja kiinteistövakuumallisia joukkovelkakirjalainoja ja niihin rinnastettavia ulkomaisia vakuudellisia joukkovelkakirjalainoja;

7) muita saamia, sijoituksia ja taseen ulkopuolisia sitoumuksia, joiden vakuutena on Rahoitustarkastuksen hyväksymiä, helposti rahaksi muutettavia arvopapereita, sekä säästöpankkien ja osuuspankkien yhteenliittymään kuulumattomien osuuspankkien asiakasriskejä laskettaessa näiden pankkien keskusrahallaitokselta olevia saamia.

Mitä 4 kohdassa säädetään konsolidointiryhmään kuuluvista luotto- ja rahoituslaitoksista ja palveluyrityksistä, sovelletaan osuuspankkien yhteenliittymän keskusyhteisön jäsenluottolaitoksen asiakasriskejä laskettaessa yhteisöihin, jotka osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain 3 §:n 1—3 momentin mukaan muodostavat yhteenliittymän.

Tätä pykälää sovellettaessa asiakasriskin katsotaan kohdistuvan takaaajaan, jos toinen luottolaitos tai sijoituspalveluyritys on antanut omavelkaisen takauksen asiakkaan puolesta. Omavelkaiseen takaukseen ja 4 momentin 3 kohdan mukaiseen talletukseen saadaan rinnastaa Rahoitustarkastuksen hyväksymät ehdot täyttävät luottojohdannaissovimukset.

73 §

Ensisijaiset omat varat

Luottolaitoksen omiin varoihin luetaan ensisijaisina omina varoina seuraavat erät:

4) 38 §:n 2 momentissa tarkoitettut pääomalainat, joiden ehdot Rahoitustarkastus on hyväksynyt;

76 §

Varojen riskiryhmittely

Luottolaitoksen varat ryhmitellään 72 §:ssä tarkoitettua suhdetta laskettaessa seuraavasti:

II ryhmä

1 a) saamiset suomalaiselta talletussuoja-rahastolta ja sijoittajien korvausrahastolta sekä arvopaperimarkkinalain (495/1989) 4 a luvun 7 §:ssä tarkoitettulta selvitysrahastolta ja arvo-osuusjärjestelmästä annetun lain (826/1991) 18 §:ssä tarkoitettulta kirjausrahastolta;

78 c §

Kaupankäyntivarastosta aiheutuvat poikkeukset

Kaupankäyntivarastoon sisältyvät saamiset, sijoitukset ja taseen ulkopuoliset sitoumukset otetaan huomioon 69 §:ssä tarkoitettua asiakasriskiä laskettaessa Rahoitustarkastuksen määräämällä tavalla.

Edellä 3 momentissa tarkoitettun luvan myöntämisen edellytyksenä on, että kaupankäyntivaraston arvo ei pysyvästi ylitä viittä sadasosaa eikä koskaan kuutta sadasosaa viimeksi vahvistetun taseen loppusummasta ja taseen ulkopuolisten sitoumusten yhteismäärästä eikä pysyvästi 15 miljoonaa euroa eikä koskaan 20 miljoonaa euroa.

79 a §

Konsolidoitujen omien varojen vähimmäismäärä

Jos 1 momentissa tarkoitettu luottolaitos tai omistusyhteisö on toisen suomalaisen luottolaitoksen konsolidointiryhmän tytäryritys, siihen ei sovelleta, mitä 1 momentissa säädetään. Rahoitustarkastus voi antaa luvan siihen, että konsolidointiryhmään kuuluvan ulkomaisen yrityksen omat varat sekä saamiset, sijoitukset ja taseen ulkopuoliset sitoumukset otetaan huomioon 2 ja 3 momentista poiketen ulkomaisen yrityksen kotivaltion lainsäädännön mukaisesti.

81 §

Vakavaraisuudesta ja suurista asiakasriskeistä johtuvat voitonjaon rajoitukset

— — — — —

94 §

Salassapitovelvollisuus

— — — — —

Luottolaitoksella ja luottolaitoksen konsolidointiryhmään kuuluvalla yrityksellä on oikeus antaa 1 momentissa tarkoitettuja tietoja samaan konserniin, konsolidointiryhmään tai rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetussa laissa tarkoitettuun rahoitus- ja vakuutusryhmittymään kuuluvalla yhteisölle asiakaspalvelua ja muuta asiakassuhteen hoitamista, markkinointia sekä konsernin, konsolidointiryhmän tai rahoitus- ja vakuutusryhmittymän riskienhallintaa varten, jos tietojen vastaanottajaa koskee tässä laissa säädetty tai vastaava salassapitovelvollisuus.

Helsingissä 31 päivänä tammikuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Mitä edellä tässä momentissa säädetään tietojen luovuttamisesta, ei koske henkilötietolain (523/1999) 11 §:ssä tarkoitettujen arkaluonteisten tietojen luovuttamista eikä sellaisia tietoja, jotka perustuvat asiakkaan ja muun kuin ryhmittymään kuuluvan yrityksen välisen maksutietojen rekisteröintiin.

— — — — —

Mitä osakeyhtiölain 9 luvun 12 §:n 4 momentissa ja osuuskuntalain 7 luvun 6 §:ssä säädetään, ei koske luottolaitosta eikä sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvaa yritystä.

—————

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä helmikuuta 2003.

Lain 69 §:ssä tarkoitetut suuret asiakasriskit on laskettava ja ilmoitettava Rahoitustarkastukselle tämän lain mukaisesti ensimmäisen kerran sen vuosineljänneksen päättymispäivältä, joka alkaa kolmen kuukauden kuluessa tämän lain voimaantulosta tai lähinnä sen jälkeen.

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 76

L a k i

säästöpankkilain 68 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 31 päivänä tammikuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 28 päivänä joulukuuta 2001 annetun säästöpankkilain (1502/2001) 68 §
seuraavasti:

68 §
Sulautumisesta päättää isäntien kokous. Jos
säästöpankki omistaa kaikki osakeyhtiön
osakkeet, säästöpankin hallitus ja osakeyhtiön
hallitus voivat sopia osakeyhtiön sulautumi-
sesta säästöpankkiin.

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä
helmikuuta 2003.

Helsingissä 31 päivänä tammikuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 77

Laki**osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 31 päivänä tammikuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 28 päivänä joulukuuta 2001 osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain (1504/2001) 3 §:n 2 momentti, sekä
muutetaan 3 §:n 1 momentti, 7 §:n 4 ja 6 momentti, 13 § ja 14 §:n 1 ja 3 momentti sekä *lisätään* 14 §:ään uusi 4 momentti ja lakiin uusi 48 a § seuraavasti:

3 §

Osuuspankit, 32 §:ssä tarkoitetut osuuspankkiosakeyhtiöt, osuuspankkien keskusrahallaitoksena toimiva liikepankki ja luottolaitokset, joiden äänivallasta sanotut yhteisöt omistavat yksin tai yhdessä yli puolet, jotka kuuluvat jäseninä (*jäsenluottolaitos*) niitä ohjaamaan oikeutettuun osuuskuntaan (*keskusyhteisö*), keskusyhteisö, keskusyhteisön konsolidointiryhmään kuuluvat yhteisöt, jäsenluottolaitosten luottolaitostoiminnasta annetun lain 5 §:ssä tarkoitettuun konsolidointiryhmään kuuluvat yhteisöt sekä sellaiset luotto- ja rahoituslaitokset ja palveluyritykset, joista yksi tai useampi edellä tässä momentissa tarkoitettu yhteisö yhdessä yhden tai useamman muun edellä tässä momentissa tarkoitettujen yhteisöjen kanssa omistaa yli puolet, muodostavat tässä laissa tarkoitettuna osuuspankkien yhteenliittymän, jos:

1) keskusyhteisö ja jäsenluottolaitokset vastaavat toistensa veloista ja sitoumuksista tämän lain 45 ja 46 §:n mukaisesti;

2) yhteenliittymään kuuluvien yhteisöjen vakavaraisuutta, maksuvalmiutta ja asiakasriskejä valvotaan konsolidoidusti yhteenliittymän tasolla; ja

3) osuuspankkien keskusrahallaitoksena toimiva liikepankki on keskusyhteisön luottolaitostoiminnasta annetussa laissa tarkoitettu tytäryritys.

7 §

Keskusyhteisö voi myöntää jäsenluottolaitokselle ja sen konsolidointiryhmälle luvan poiketa yksittäistä asiakasriskiä koskevasta rajoituksesta. Luottolaitostoiminnasta annetun lain 70 §:n 1 momentissa ensimmäisenä mainittu asiakasriski ei saa kuitenkaan ylittää 50 prosenttia tai toisena mainittu asiakasriski 40 prosenttia eikä pykälän 2 momentissa mainittu suurten asiakasriskien yhteismäärä 1 200 prosenttia. Enintään 250 000 euron suuruisia asiakasriskejä koskevan luvan keskusyhteisö voi myöntää luottolaitoskohtaisesti tässä momentissa tarkoitettujen enimmäismäärien rajoissa.

Luottolaitostoiminnasta annetun lain 69 §:n 1 momentissa tarkoitettuna asiakaskokonaisuuden sitoumuksille, joiden yhteismäärä on suurempi kuin 5 miljoonaa euroa, on haettava keskusyhteisön lupa. Osuuspankkien keskusrahallaitoksena toimivan liikepankin ja sen konsolidointiryhmään kuuluvan yhteisön ei kuitenkaan tarvitse hakea tässä tarkoitettua lupaa.

13 §

Osuuspankit, 32 §:ssä tarkoitetut osuuspankkiosakeyhtiöt, osuuspankkien keskusrahallaitoksena toimiva liikepankki sekä luottolaitokset, joiden äänivallasta sanotut yhteisöt

omistavat yksin tai yhdessä yli puolet, voivat hakea keskusyhteisön jäsenyyttä tehtyään päätöksen 11 §:ssä tarkoitettujen määräysten ottamisesta luottolaitoksen sääntöihin tai yhtiöjärjestykseen. Päätös on pätevä vain, jos sen puolesta on osuuskunnan kokouksessa annettu vähintään kaksi kolmasosaa äänestukseen osallistuneiden äänistä tai jos sitä on yhtiökokouksessa kannattanut vähintään kaksi kolmasosaa annetuista äänistä ja kokouksessa edustetuista osakkeista.

14 §

Jäsenluottolaitoksella on oikeus erota keskusyhteisöstä päättämällä sääntöjen tai yhtiöjärjestyksen 11 §:ssä tarkoitettujen määräysten muuttamisesta sekä ilmoittamalla siitä kirjallisesti keskusyhteisön hallitukselle, jos yhteenliittymälle laskettu vakavaraisuus säilyy 8 §:ssä säädetyn mukaisena eroamisen jälkeenkin. Päätös on pätevä vain, jos sen puolesta on annettu tai sitä kannattaa 13 §:n mukainen äänten ja osakkeiden enemmistö. Vakavaraisuuden säilyminen on todettava keskusyhteisön tilintarkastajien varmentamalla laskelmalla.

Eronnut tai erotettu jäsenluottolaitos vastaa kuitenkin yhteenliittymään kuuluvan toisen jäsenluottolaitoksen tai keskusyhteisön veloista ja sitoumuksista 46 §:ssä tarkoitettulla tavalla, jos yhteenliittymään kuuluva jäsenluottolaitos tai keskusyhteisö asetetaan selvitystilaan viiden vuoden kuluessa siitä tilinpäätöspäivästä, joka lähinnä seuraa eroamista tai erottamista. Eronnut tai erotettu jäsenluot-

tolaitos on myös velvollinen suorittamaan sellaiset ylimääräiset maksut, jotka keskusyhteisöllä on 45 §:n perusteella oikeus periä jäsenluottolaitoksilta edellä sanotulta ajalta.

Edellytyksenä jäsenluottolaitoksen sulautumiselle muuhun kuin toiseen jäsenluottolaitokseen on sen lisäksi, mitä muualla laissa säädetään, että sulautumisesta ilmoitetaan kirjallisesti keskusyhteisön hallitukselle ennen sulautumissuunnitelman hyväksymistä ja että yhteenliittymälle laskettu vakavaraisuus ei sulautumisen johdosta laske alle 8 §:ssä säädetyn rajan. Vastaanottavaan luottolaitokseen sovelletaan, mitä 3 ja 4 momentissa säädetään eronneesta ja erotetusta jäsenluottolaitoksesta. Mainituissa momenteissa säädetty määräaika lasketaan sulautumisen rekisteröintiä lähinnä seuraavasta tilinpäätöspäivästä.

48 a §

Mitä 45 §:ssä säädetään jäsenluottolaitoksen maksuvelvollisuudesta ja 46 §:ssä jäsenluottolaitoksen vastuusta selvitystilassa tai konkurssissa olevan keskusyhteisön tai jäsenluottolaitoksen veloista, sovelletaan myös selvitystilassa olevaan jäsenluottolaitokseen.

Selvitystilassa olevan jäsenluottolaitoksen varoja ei saa ryhtyä jakamaan osakkeen- tai osuudenomistajille, ennen kuin viisi vuotta on kulunut selvitystilan alkamista lähinnä seuraavasta tilinpäätöspäivästä, jollei osakkeen- tai osuudenomistaja aseta turvaavaa vakuutta.

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä helmikuuta 2003.

Helsingissä 31 päivänä tammikuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri Suvi-Anne Siimes

N:o 78

Laki**Kiinnitysluottopankkilain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 31 päivänä tammikuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 23 päivänä joulukuuta 1999 annetun kiinnitysluottopankkilain (1240/1999) 9 §:n 1 momentti, sekä
lisätään lain 2 §:ään uusi 1 a kohta ja 9 §:ään uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 ja 3 momentti siirtyvät 3 ja 4 momentiksi, sekä lakiin uusi 9 a § seuraavasti:

2 §

Muut määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1 a) *asuntoluotolla* kiinteistöluottoa, jonka vakuutena on asuinkiinteistöön vahvistettu kiinnitys tai asunto-osakeyhtiölain 1 §:ssä tarkoitetun asunto-osakeyhtiön osakkeet ja niihin rinnastettavat osuudet tai asumisoikeus sekä edellä lueteltuihin rinnastuva Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa sijaitseva vastaava vakuus; asuinkiinteistöllä tarkoitetaan tässä kohdassa pääasiassa asumiskäyttöön tarkoitettua kiinteistöä tai kiinteistön osaa;

tuun rekisteriin merkittyjen varojen yhteenlasketun kirjanpitoarvon on jatkuvasti oltava suurempi kuin niiden liikkeeseenlaskettujen joukkovelkakirjalainojen yhteenlaskettu kirjanpitoarvo, joiden vakuutena varat ovat. Sama koskee julkisyhteisövuokruudellisten joukkovelkakirjalainojen ja niiden vakuutena olevien varojen suhdetta. Tässä momentissa tarkoitettua suhdetta laskettaessa ei oteta huomioon 8 §:n 2 momentissa tarkoitettuja luottoja.

Vähintään 90 prosenttia kiinteistövuokruudellisen joukkovelkakirjalainan vakuudeksi 10 §:ssä tarkoitettuun rekisteriin merkittyjen luottojen kirjanpitoarvosta on oltava asunto-luottoja tai, 13 §:ssä säädetyin edellytyksin, siinä tarkoitettuja täytevakuuksia, jollei joukkovelkakirjalainan ehdoissa toisin määrätä.

9 §

Joukkovelkakirjalainan vakuudet

Kiinnitysluottopankin liikkeeseen laske-mien kiinteistövuokruudellisten joukkovelka-kirjalainojen vakuudeksi 10 §:ssä tarkoitet-

9 a §

Taseriskien hallinta

Kiinnitysluottopankin on jatkuvasti huo-lehdittava siitä, että kiinteistövuokruudellisten joukkovelkakirjalainojen jäljellä oleva keski-

juoksuaika on lyhyempi kuin niiden vakuudeksi 10 §:ssä tarkoitettuun rekisteriin merkittyjen varojen jäljellä oleva keskijuoksuaika.

Kiinnitysluottopankin on lisäksi jatkuvasti huolehdittava siitä, että kiinteistövakuudellisten joukkovelkakirjojen vakuudeksi 10 §:ssä tarkoitettuun rekisteriin merkityistä varoista minkä tahansa 12 kuukauden aikana saatavien korkojen yhteenlaskettu määrä on suurempi kuin kiinteistövakuudellisille joukkovelkakirjalainoille samana aikana maksettavien korkojen yhteenlaskettu määrä. Tätä momenttia sovellettaessa otetaan huomioon myös kiinteistövakuudellisten joukkovelkakirjalainojen ja niiden vakuutena olevien varojen suojaamiseksi tehdyt johdannaissopimukset.

Kiinteistövakuudellisen joukkovelkakirjalainan vakuudeksi saadaan 10 §:ssä tarkoitet-

tuun rekisteriin merkitä ainoastaan sellainen vakuus, joka on samassa valuutassa kuin joukkovelkakirjalaina. Tätä momenttia sovellettaessa otetaan huomioon myös kiinteistövakuudellisten joukkovelkakirjalainojen ja niiden vakuutena olevien varojen suojaamiseksi tehdyt johdannaissopimukset.

Mitä tässä pykälässä säädetään kiinteistövakuudellisesta joukkovelkakirjalainasta, sovelletaan vastaavasti julkisyhteisövakuudelliseen joukkovelkakirjalainaan.

Rahoitustarkastus antaa tarkemmat määräykset tämän pykälän soveltamisesta.

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä helmikuuta 2003. Kiinnitysluottopankin on täytettävä tämän lain mukaiset vaatimukset viimeistään vuoden kuluttua lain voimaantulosta.

Helsingissä 31 päivänä tammikuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri Suvi-Anne Siimes

N:o 79

L a k i**sijoituspalveluyrityksistä annetun lain 14 ja 48 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 31 päivänä tammikuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 26 päivänä heinäkuuta 1996 sijoituspalveluyrityksistä annetun lain (579/1996) 14 §:n 2 momentti ja 48 §:n 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 48/2002, seuraavasti:

14 §

Osakkeiden ja osuuksien hankinnasta ilmoittaminen

— — — — —
 Jos 1 momentissa tarkoitettua osuutta lisätään siten, että se kasvaa vähintään 10, 20, 33 tai 50 prosenttiin osake- tai osuuspääomasta tai tuottaa vähintään samansuuruisen äänioikeuden tai että sijoituspalveluyrityksestä tai omistusyhteisöstä tulee tytäryritys, hankinnasta on myös ilmoitettava Rahoitustarkastukselle.
 — — — — —

48 §

Salassapitovelvollisuus

— — — — —
 Sijoituspalveluyrityksellä ja sijoituspalveluyrityksen konsolidointiryhmään kuuluvalla yrityksellä on oikeus antaa 1 momentissa

tarkoitettuja tietoja samaan konserniin, konsolidointiryhmään tai rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetussa laissa tarkoitettuun rahoitus- ja vakuutusryhmittymään kuuluvalla yhteisölle asiakaspalvelua ja muuta asiakassuhteen hoitamista, markkinointia sekä konsernin, konsolidointiryhmän tai rahoitus- ja vakuutusryhmittymän riskienhallintaa varten, jos tietojen vastaanottajaa koskee tässä laissa säädetty tai vastaava salassapitovelvollisuus. Mitä edellä tässä momentissa säädetään tietojen luovuttamisesta, ei koske henkilötietolain (523/1999) 11 §:ssä tarkoitettujen arkaluonteisten tietojen luovuttamista eikä sellaisia tietoja, jotka perustuvat asiakkaan ja muun kuin ryhmittymään kuuluvan yrityksen välisten maksutietojen rekisteröintiin.
 — — — — —

— — — — —
 Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä helmikuuta 2003.

Helsingissä 31 päivänä tammikuuta 2003

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 69—79, 3 1/2 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2003

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904